

A BRDSZ LAPJA
2008. JÚLIUS-AUGUSZTUS

T-M-A

KIKÉPZÉS

*Tömegoszlatást, gyöngyfűzést
és kosárfonást is tanultak
a gyerekek a nyári táborban
(10-12. oldal)*

ŐSZTŐL ENYHÜL BUDAPEST RENDŐRHÍÁNYA?

Nem mindenki fejszámológépművész

A BRDSZ már nem először vetette fel az illetékeseknél, hogy a BRFK évek óta fennálló létszámhiányát meg kellene oldani. Több javaslatunk is volt.

Az egyik, hogy újra vezessék be az ügynevezett Budapest-pótlékot, amely pozitív eredményre vezetett anno. Nőtt a szolgálatot teljesítők száma, azonban az egykori ingatlanpiac helyzete, a munkáltatói lakáskölcsön finanszírozása nem tette lehetővé – bár megjegyzem, hogy a jelenlegi sem rózsás –, hogy a kollegák le tudjanak telepedni Budapesten vagy környékén. Így is sok vidéken élő ingázik Budapestre.

Az elmozdulás látszik

A miniszter rábólintott arra a konstrukcióra, hogy a fővárosban szolgálatra jelentkező hivatásos állomány – amennyiben legalább 15 év budapesti szolgálatot vállal részére lakásszerzés céljából vissza nem térítendő támogatást

vehet igénybe, amennyiben azt a bizottság támogatja.

Itt kívánom megjegyezni, hogy van olyan szakszervezeti vezető – aki a médiában a BRDSZ-t posztkommunista szervezetnek titulálta, kiemelt ügyek nyomozójának vallja magát – azt a következtetést vonta le a tervezetből, hogy az ezredek és tábormokok fognak majd ingyenlakáshoz jutni.

Kik lesznek a jogosultak?

A logika szabálya szerint a nyomozás „vakvágányra” futna. Már az első információ után ezt a vonalat ki kellett volna zárni, mivel a hatályos Hszt. szabályai szerint (3+4+5+6 év várakozási idő) azaz 18 évnek kell eltelni ahhoz, hogy hadnagyból alezredes legyen valaki. Amennyiben valaki 18 évesen főiskolára vagy egyetemre kerül, az ugye körülbelül öt év, vagyis 23 éves mire végez, az első tiszti rendfokozatot megkapja. Ezután még 18 év, mire az alezredesi

rendfokozatot eléri, azaz ekkor 41 éves lenne. Innen számolva kellene neki még további 10-15 év szolgálatot elvállalnia Budapesten szigorú visszafizetési feltételekkel.

Az ezredes és a tábormok nyilvánvalóan már túl van ezen a koron, mivel a Hszt. szerint az alezredesi rendfokozatban már nincs kihordási idő. Csodálkoztam is azon, hogy egyes kollegák, mint „kaptár” és „ördög”, ugrottak erre az irományra, bár mint látjuk nem is kell hozzá „Pataki” fejszámológépművésznek lenni, csak ismerni kell a Hszt. vonatkozó részeit.

Ennek kizárására kezdeményezte a BRDSZ a jogszabálytervezetet azzal kiegészíteni, hogy csak az legyen jogosult ilyen kedvezményt igénybe venni, akinek még legalább 10-15 éve van Hszt. szerinti nyugdíjjogosultság eléréséig.

Ötmillió forint támogatás

Visszatérve a konstrukcióra, az egy főre jutó támogatás összesen körülbelül ötmillió forintot tenne ki úgy, hogy abból az érintett egy fillért sem kap kézhez, hanem azt évekre elosztva a törlesztőrészletre járulna hozzá ily módon a munkáltató.

Többen mondják, hogy aki jelenlegi lakástámogatási rendszerben már hozzájutott munkáltatói kölcsönhöz (ami természetesen kamatmentes) azok kiesnek ebből a rendszerből. Való igaz, mivel ők már rendelkeznek lakással, ezért a tervezet szerint már nem lesznek jogosultak ilyen támogatásra, de a „röghöz kötöttség” sem érinti őket.

Vagyis az új rendelkezés elsősorban a lakással nem rendelkező új kollegáknak szól. A BRDSZ támogatni fogja azon képzett, gyakorlatlaltal rendelkező hivatásos állományú kollégáknak Budapesten, vagy vonzáskörzetében való letelepedését, akik ezzel a jelenleg Budapesten szolgálatot teljesítő rendőrök már-már elviselhetetlen leterheltségét így is enyhíteni tudják!

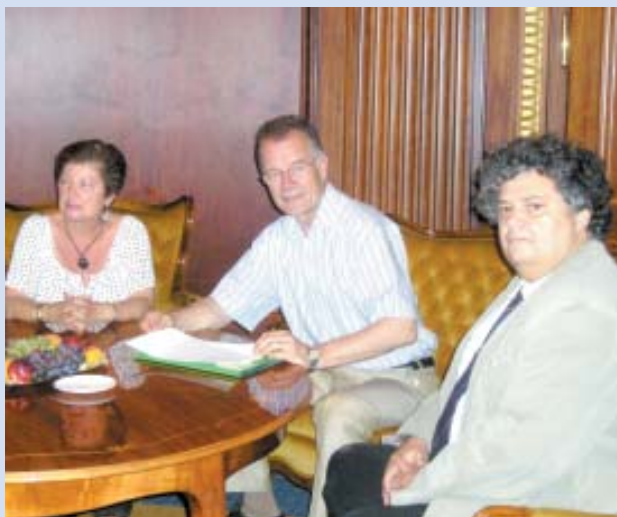
dr. Zachar Kálmán

Vizit a miniszternél

Gyenesei István önkormányzati miniszter július 10-én fogadta **dr. Bárdos Judit** főtitkárt és **Terjéki Lászlót** a tűz- és katasztrófavédelmi tagozat vezetőjét.

A megbeszélésen több téma is szóba került.

Az Országos Katasztrófavédelmi Igazgatóság közalkalmazottainak 2008 évi béremelése, amely egyedülállóan a rend-

védelmi szerveknél elmaradt a kormány által beígért 5 százaléktól.

A ki nem fizetett túlórák miatti perek egységes elbírálásának lehetőségé – ki lehetne váltani egységes kormányzati finanszírozással.

Az önkormányzati minisztérium nem vezető beosztású köztisztviselői által teljesített túlórák ellentételezésének szükségessége.

Milyen tervei vannak a kormánynak a Duna Palotával?

DR. ZACHAR KÁLMÁN

Egyezés az ÁEK-al

Megkezdődött a Kollektív Szerződés tárgyalása

A nemrég egyéves születésnapját ünneplő Honvédelmi Minisztérium Állami Egészségügyi Központban (HM-ÁEK) eljutottunk odáig, hogy kollektív szerződést (KSZ) kötünk. A KSZ-ben szeretnénk elérni, hogy a közalkalmazott és az ugyanott dolgozó hivatásos állományú orvos, tiszt és tiszthelyettes juttatásai közelítsenek egymáshoz, arról nem is beszélve, hogy az integrálódott kórházakban is eltérő juttatásai voltak-vannak az egy munkahelyen dolgozó ápolónak, aszisztensnek.

Ahhoz, hogy összehasonlíthassuk a két jogviszonyban dolgozók juttatásait, tudnunk kell, hogy a közalkalmazottnál a garantált illetmény a fizetési osztálynak és fokozatnak megfelelő, törvényben előírt minimuma van meghatározva, míg a hivatásos állományúaknál a mindenkori köztisztviselői illetményalap a meghatározó.

A garantált illetmény az A/1 fokozatnál, vagyis kezdő közalkalmazottnál 69 000 forint, az E/14-nél ahová a szakképesítéssel rendelkező nővérek, ápolók,

szakaszsztensek tartoznak 128 382 forint, az I/14 fokozatnál, ahová az orvos közalkalmazottak lehetnek besorolva 262 345 forint. Ha ezt osztjuk 174-el, akkor megkapjuk az alapóradíjat, amelyet a jogszabályban meghatározott százalékos mértékkel szorzunk, akkor megkapjuk az egy órára jutó tényleges pótlék mértékét.

Nos lássuk a medvét!

Az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény vonatkozó szabálya szerint a közalkalmazottat egészségügyi ügyeleti díj illeti meg, amelynek a KSZ-be való beépítésére a BRDSZ javaslatot tett.

13/A. § (1) Az egészségügyi ügyelet, valamint a készenlét ellátásáért az alkalmazottat ügyeleti díj, illetve készenlét

díj illeti meg, amelynek mértékét – figyelemmel a 12. § (6) bekezdésében foglaltakra – kollektív szerződés vagy a felek megállapodása határozza meg. Kollektív Szerződés rendelkezése, illetve a felek megállapodása hiányában az ügyeleti díj mértéke nem lehet kevesebb

a) hétköznap az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után a személyi alaphér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 70 százalékánál, A/1-nél 277,2, E/14-nél 516,6 forint, I/14-nél 1054,9 Ft/ó

b) heti pihenőnapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után a személyi alaphér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 80 százalékánál, A/1-nél 316,8 Ft/ó, E/14-nél 590,4, I/14 1205,6 forint óránként.

37. § Az orvosi ügyeleti díj óránkénti mértéke az illetményalap (38 650 forint) százalékában a következő:

a) orvos esetében:		I/14	E/14
aa) hétköznap teljesített ügyelet esetén	3,5%	1353	1054
ab) heti pihenőnapon teljesített ügyelet esetén	4,0%	1546	1205
ac) munkaszüneti napon teljesített ügyelet esetén	4,5%	1739	1356
b) az a) pontba nem tartozó hivatásos katona esetében:			
ba) hétköznap teljesített ügyelet esetén	2,5%	966	516
bb) heti pihenőnapon teljesített ügyelet esetén	2,8%	1082	590
bc) munkaszüneti napon teljesített ügyelet esetén	3,2%	1240	664

A számok magukért beszélnek, bár nem vagyok közgazdász, a számításomban lehet hiba is.

Délutáni és éjszakai pótléknál vegyes a kép

38/A. § (1) Az MH HEK-ben és a HM ÁEK-ben szolgálatot teljesítő – három műszakban foglalkoztatott – katona orvos, egészségügyi tiszt, egészségügyi zászlós és tiszthelyettes részére délutáni és éjszakai pótlék jár.

(2) A pótlék óránkénti mértéke:

a) orvos esetében:	garantált illetmény	A/1	E/14	I/14
aa) délutáni műszakban az illetményalap	0,75százaléka, 290			301 Ft
ab) éjszakai műszakban az illetményalap	1,5százaléka, 580			693 Ft
b) az a) pontba nem tartozó hivatásos katona esetében:				
ba) délutáni műszakban az illetményalap	0,5százaléka, 140	80 forint	147 Ft	
bb) éjszakai műszakban az illetményalap	1,0százaléka, 386	182 forint	339 Ft	

(3) A délutáni műszak időtartama 14 órától 22 óráig, az éjszakai műszaké 22 órától 06 óráig tart.

A honvédségnél foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezéséről szóló 25/1992. (XI. 25.) HM rendelet szabályozza a műszakpótlékot.

→ c) munkaszüneti napon az egészségügyi ügyelet minden munkórāja után a személyi alpbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 90 százalékánál. A/1-nél 356,4, E/14-nél 664,2, I/14-nél 1356,3 forint óránként.

(2) Az (1) bekezdés szerinti készenléti díj mértéke legalább a készenlét minden órájára a személyi alpbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 25 százalékáé. A készenlét során elrendelt munkavégzés díjazására az Mt. 148. § (2) bekezdését kell alkalmazni, azzal, hogy a munkavégzés időtartamát az alkalmazott értesítésétől kell számítani.

A katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet

Orvosi ügyeleti díj. (Az előző oldalon lévő táblázatban feltüntettem a közalkalmazottakat megillető mértéket)

36. § Az MH HEK-ben és a HM ÁEK-ben az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvényben meghatározott egészségügyi ügyelet ellátásáért az orvosok, egészségügyi tisztek, zászlósok, tiszthelyettesek és tisztesek orvosi ügyeleti díjra jogosultak.

21. § (1) A közalkalmazott részére húszszázalékos éjszakai pótlék jár.

(2) Nem jogosult éjszakai pótlékra a közalkalmazott, ha az éjszakai munka időtartamára műszakpótlékban részesül.

22. § (1) A közalkalmazott részére a műszakpótlék mértéke

- a) délutáni műszakban húsz százalék;
- b) éjszakai műszakban negyvenhat százalék;

Egészségügyi tisztek, zászlósok, tiszthelyettesek és tisztesek és a közalkalmazottak munkahelyi pótléka.

38/B. § (1) A járóbeteg- és fekvőbeteg-szakellátást nyújtó intézetben szolgálatot teljesítő - (2) bekezdésben meghatározott - orvosok, egészségügyi tisztek, zászlósok, tiszthelyettesek és tisztesek részére munkahelyi pótlék jár.

(2) A munkahelyi pótlékra jogosultak köre és a pótlék havi mértéke:

- a) az illetményalap 80 százalékáé 30 920 forint közalkalmazott: pótlékalap (20 000 forint 150 százalékáé = 30000) – 920 forint

- az aneszteziológiai és intenzív terápiás osztályon szolgálatot teljesítő orvos, szakasszisztens, ápoló,

- a traumatológiai osztályon három műszakos munkahelyen foglalkoztatott ápoló, és

- a műtőben foglalkoztatott műtős szakasszisztens esetében;

- b) az illetményalap 65 százalékáé 25 122 forint (120 százalék = 24 000 forint) – 1 122 forint

- a röntgenben dolgozó orvos, asszisztens,

- a röntgengép-javító műszerész,

- a diagnosztikai laboratóriumban diagnosztikai tevékenységet végző orvos, egyéb egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező munkatárs, továbbá asszisztens,

- a traumatológiai osztályon foglalkoztatott valamennyi orvos,

- a boncolást végző orvos, boncmester, boncsegéd,

- a vér és vérkészítmény előállítását végző orvos, egyéb egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező munkatárs, továbbá asszisztens,

- a fertőző beteget ellátó, valamint pulmonológiai gondozóban foglalkoztatott orvos és egészségügyi szakdolgozó,

- a pszichiátriai osztályon dolgozó orvos, ápoló,

- a műszakbeosztástól függetlenül, a három műszakos munkahelyen ápolási tevékenységet végző,

- a mentőorvos,

- a szülészeti osztályon foglalkoztatott szülésznő és

- a műtőssegéd esetében;

- c) az illetményalap 20 százalékáé 7 730 forint (36 százalék = 7200 forint) – 530 forint valamennyi asszisztensi és szakasszisztensi képesítéssel rendelkező (szak)asszisztensi munkakörben szolgálatot teljesítő esetében.

(3) A több feltételnek is megfelelő hivatásos katona csak egy, a magasabb összegű pótlékra jogosult.

Azon túl, hogy a hivatásosnak még ügynevezett rendfokozati pótléka is van, mely őrmestertől az ezredesig 21 257 forinttól 42 515 forintig terjed, a különbségek egyre nőnek.

Be szeretnénk vezetni a KSZ-be a Kjt. szerinti címpótlékokat is, de a munkáltató képviselője ettől teljes mértékben elzárkózott, továbbá az egészségügyi veszélyességi pótlékokat is meg kívánják szüntetni. Addig, míg felülvizsgálják e személyi kört illetve tevékenységet, addig folyósítani kell azok részére, akik ilyen pótlékban részesültek!

BRDSZ, KÖSZÖNJÜK!

Levélben köszönte meg a munkakörülmények javítását szolgáló szakszervezeti, soron kívüli beruházást a fővárosi vízirendészek vezetése.

A Dunai Vízi Rendészeti Rendőrkapitányság Budapesti Vízi Rendészeti Rendőrőrsé a közelmúltban új objektumba költözhetett. Némi örömként jelentkezett az örömben, hogy az egyébként minden igényt kielégítő modern épület légkondicionálása sajnos nem volt megoldott, holott az épületszerkezet kialakítása (nagy méretű üvegfelületek, viszonylag kevés nyitható ablak) ezt indokolták volna. Ez a hiányosság a legmelegebb nyári időszakban már-már elviselhetetlenné tette az épületben tartózkodást. Ebben a helyzetben rendkívüli segítséget nyújtott a BRDSZ 36. számú alapszervezete, amely egy klímaberendezés beszerzésével nagymértékben hozzájárult a hatékony munkavégzés feltételeinek megteremtéséhez. A támogatásért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani az alapszervezet vezetésének, illetve elsődlegesen az ebből legnagyobb szerepet vállaló Dani Bélánénak.

A DVRK szakmai vezetése nevében

Tóth János r. alezredes

Mikor a főkapitányság előtt találkoztunk, már messziről hallatszottak az örömkáltások, amelyekkel a régi és új ismerősök köszöntötték egymást: de jó újra együtt lenni! – mondták egymásnak. De jó, hogy új arcok is vannak, új barátságok ígérkeznek.

A Baranya Megyei RFK BRDSZ (37. sz. alapszervezetének) titkáráként negyven gyermekkel és három kísérővel együtt indultunk el egy nagy és egy mikrobusszal a tíznapos fadd-dombori táborozásra. A gyermekek közül tizennégyen „első bálózók” voltak.

Megérkezésünket követően elfoglaltuk a szobákat, gyermekeink már a buszon elosztották egymás között, hogy ki, kivel fog aludni, majd **Kovács József**, a tábor vezetője tájékoztatta őket a házirendről.

Programok sora

Véleményem szerint a nyári tábor akkor nyújt felüdülést és lesz emlékezetes, ha élmények és tartalmas programok várnak a gyerekekre. Ebből nem volt hiány, mi is sok programmal készültünk, melyet első nap délutánján már el is kezdtünk. Este bulival egybekötött ismerkedés volt takarodóig. Másnap délelőtt – és azt kö-

Jó volt a tábor

vetően minden nap – komoly foglalkozáson vettek részt gyermekeink Györgyivel és Tündivel. Színes harisnyából virágot, textilképet, pom-pomfigurát, szerencsefát, kis tehenet, kukacot készítették, hűtőmágnest- és üveget festettek – és még hosszan sorolhatnám.

A gyerekek nagyon ügyesek és kreatívak voltak, Györgyi végtelenül kedves, segítőkész és türelmes velük, amit meg is hálaáltak a sok szép saját készítésű munkájukkal. A délutáni és az esti programokra pedig mi készültünk. Szerveztünk kareoke-t, táncversenyt – székkal, ping-pong labdával, újságpapírral –, KRESZ-vetélkedőt külön az alsósoknak és a felsősöknek, kosárra dobást, ping-pong-, ugrálókötél- és lángesevő versenyt, KI MIT TUD-ot, foci- és célbalövő-versenyt és még sok-sok minden mást. Minden nap volt reggeli torna, szobaszemle, egy nagyon jól sikerült hab-party, és természetesen folyamatosan fürödhetek a táborozók a Duna veszélytelen holtágában.

Sokat gondolkodtam azon, hogyan is lehetne megfogalmazni a tábor célját, lényegét. Nemrég olvastam Wass Albert sorait, a „Mire a fák megnőnek” című

regényéből, amit Varjassy István a lánya esküvőjén az ifjú párnak mondott, s egyszerre csak leesett, hogy ott a lényeg azokban sorokban, s ezért érdemes csinálni.

Az alábbiakban felidézzük a gyerekek élményeit

ahogy ők megélték

– Nagyon jól éreztem magam. Egy pillanatig sem unatkoztunk. Jók voltak a foglalkozások, versenyek, kedves, rendez emberek vettek bennünket körül – Józsi bá’, a tábor vezetője igazságos volt, de egy kicsit szigorú, Györgyi néni, aki végtelenül kedves volt és akitől sokat tanultam – Bözsi néni, aki minden pillanatban – mint az anyatigris vigyázott a kölykeire, kísérőink: Zsófi néni, aki nagyon szeretett bennünket, Feri bá’ és Zsolti bá’ is nagyon jó fejek voltak. Bármelyikkel bármikor lehetett jókat beszélgetni. Nekem a tábor meghatározó élményt jelentett. Számomra ez az év legjobb és legizgalmasabb 10 napja volt. Jövőre is megyek! (10 éves kislány)

– Röviden : nagyon jó volt a tábor, nagy élmény volt nekem. Gratulálok mindenkinek, aki a szervezésben részt vett! Mind a 10 nap tartalmas és megvalósítható volt. (10 éves kisfiú)

– Én most voltam először táborban, az első nap nagyon hiányzott az anyukám, de a Bözsi néni megvigasztalt. Másnaptól már jól éreztem magam, mert Bözsi néni anyukám helyett anyukám volt. Mindenben részt vettem, sok szép dolgot készítettem, Györgyi néni is imádtam. (11 éves kislány)

– Nagyon jól éreztük magunkat, az ősém először volt, én harmadszor. A kísérő felnőttek nagyon kulturáltak voltak, egyáltalán nem unatkoztunk és biztonságban éreztük magunkat. Bözsi néni vett nekünk dinnyét, jégkrémet és csokoládét is kaptunk. Meg a Józsi bácsitól pólót, sapkát. Ja, és mi már most jelentkeztünk a Bözsi néninél! (9 éves kisfiú és 11 éves kislány)

– Sosem hittem volna, hogy ki merek állni mikrofonnal a kezemben, és éne-

Lánglovagok versenye

Július első két napján Székesfehérvárott megrendezett Gróf Széchenyi Ödön XI. Országos Tűzoltó Sportverseny, amelyen szakszervezetünket Terjéki László tagozatvezető képviselte, a résztvevőktől nagy erőfeszítést és ügyességet igényelt. Az összetett csapatversenyben első lett a Debreceni Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság együttese, a második helyezést Somogy megye tűzoltó válogatottja érdemelte ki, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára a győri önkormányzati hivatásosok állhattak fel.

→ kelek. A legjobb pillanat a tábornyitó volt, a legrosszabb a hazautazás. Tegyetek ellene valamit! Ne kelljen hazamenni! (12 éves fiú)

– A Györgyi néni végtelenül kedves, segítőkész volt, mindent a lehető legjobb módon oldott meg. Nagyon tetszett, ahogy hagyott minket kibontakozni, és csak a végső esetben segített. Kipróbálhattam magam, és megtudhattam mire vagyok képes, és megtudhattam mire vagyok képes, s ez növelte az önbi-zalmam, ami jól esett! (13 éves fiú)

– A tábor nagyon klassz volt! Tetszett, hogy sok program volt, szép dolgokat csinálhattunk, és egyáltalán nem unatkoztunk. Nekem még az utolsó napokban volt rossz idő sem szegte a kedve-met. Köszönöm a lehetőséget, hogy ott lehettem! (13 éves lány)

– Már két hete, hogy a táborban vol-tam, de még mindig frissnek tűnik az élmények sokasága, amelyeket buzgón gyűjtöttem ottlétem alatt. Amennyire félttem a táborba utazásom előtt, hogy milyen lesz majd, hogyan tudok majd beilleszkedni a többiek közé, annyira pozitív emlékekkel, és igen nehéz szívvel távoztam. Köszönöm ezt a csodála-tos 10 napot! (12 éves fiú)

– A Bözsi néniel most harmadszor voltam a táborban. Úgy éreztem, ha nem mehetek el, akkor valami olyan dologról maradok le, ami az életem részévé vált és mindig örömmel tölt el. Úgy éreztem, hogy egy nagy család vagyunk, a 10 nap alatt egy csodálatos együttléte-t tapasztaltam és éreztem. Sokszor amikor eszembe jut, mosolygok és örömmel gondolok mindazokra, akikkel együtt lehettem. Köszönet érte! (13 éves lány)

– Ez volt az első táborom, nem tudok olyan dolgot mondani, ami ne tetszett volna. Jó volt a fürdés, a habparty, a vicces estek, a jó ételek. Annyi volt az ese-mény, foglalkozás, hogy le sem tudnám írni. A legjobb az volt, hogy mindenben részt vettem és kiálltam a próbát. Végig jól éreztem magam. Gratulációt érdemel-nek a szervezők, mert remek táborozást szerveztek! Jövőre is menni fogok! (9 éves kislány)

– Mindent egybevetve nekem nagy él-mény volt a tábor, mert annyi „közöset” csináltunk, hogy azt gondolom, igazi kö-zösséggé tudtunk formálódni az utolsó

napokra. Jövőre is szeretnék ott lenni! (10 éves kislány)

– Közvetlenség, jókedv, csapatmunka. Rengeteget tanultam itt, és már tudom mit akarok az élettől. Kipróbálhattam magam és megtudhattam, mire vagyok képes. Sok barátot szereztem. Az egész tábor egy jó pillanat volt! (11 éves kislány)

– Amikor hazaértem, sokan kérdezték, hogy milyen volt a tábor, mik az élmé-nyeim. És én egyszerűen nem tudtam mit mondani, nem tudtam szavakba önteni, azt amit éreztem. Különösen örömteli visszaidézni azt a sok élményt, amikor a CD-n végignézem – amit egyébként min-denki kapott – azt a sok-sok képet.

– Végtelenül sok odafigyelést, törődést, őszinte és tiszta szeretetet, bizalmat, nyu-galmat, feltöltődést, szépséget, jókedvet és mosolyt, felszabadultságot kaptam és éreztem. (13 éves lány)

Ugye jövőre is lesz?

Sokan megfogalmazták: ezt az erőt, ezt a lendületet, amit Fadd-Domboriban kaptak, tovább kell vinni a „szürke” hétköznapi napokra is. Úgy érzem, hogy az élmények gyógyítanak!

Azt hiszem, azt, hogy a gyerekek szá-mára milyen élményt nyújtott a tábor, semmi sem tükrözi jobban, mint az, amit elmondtak, és hogy hazafelé a buszon már azt kérdezték: Bözsi néni, ugye jö-vőre is lesz tábor?

Táborozásunk sikeréhez és az élmé-nyekhez természetesen a tábor vezető-je **Kovács József, Gyolcsos Györgyi, Jarábik Tünde** – akik a foglalkozáso-kat tartották –, és a szakácsok finom ételei is hozzájárultak, hiszen minden tervünk megvalósításában maximálisan partnerek voltak és támogattak. Köszö-njük! Itt szeretném külön megköszönni kísérőimnek – **Takács Róbertné Zsó-finak, Deák Ferencnek, dr. Biró Zsoltnak** – azt a fáradhatatlan, ál-do-zatos munkát, a szívből jövő szeretetet, amit gyermekeinknek a tíz nap alatt folyamatosan éreztek. Köszönöm!

Boldog voltam, hogy sérülés és baleset-mentesen, sok élménnyel gazdagodva adhattam vissza szüleiknek a gyermeke-iket.

Volfárt Ferencné (Bözsi)
a BRDSZ Baranya megye titkára

Életre szóló emlék

A korábbi évekhez hasonlóan ez a nyár is tartogatott különleges pillanatok a BRDSZ gyermektábor résztvevőinek – táborozóknak és vezetőiknek egyaránt.

A színes programok szervezőit, a gyerekek testi- és lelki épségére felügyelő vezetőket arra kértük, idézzék fel az idei táborok legemlékezetesebb pillanatait.

A legvidámabb pillanatok

Kovács József

– Kommandós táborosok számháborúznak. A támadó csapatból az egyik kislánynak mondják a kiképzők, hogy vesse magát hasra és kúszva közelítse meg az ellenfelet. A lány nem érti a feladatot, ezért arra kérik, hogy akkor tánc lépésben haladjon az ellenfél felé, mire a lány balett mozdulatokkal továbbhaladt, mint egy gazella. (...)

– Egyik este szekszárdi kórházba vittem egy táborozó fiút vizsgálatra. Este tizenegy óra körül visszaérve a nevelők hívnak, hogy ne feküdjek le, mert egy újabb sérült van! A második emelet egyik szobájában a fenti ágyról leesett az alvó gyerek. Álmában 180 fokkal elfordult és ott már nincs fejtámla, ezért leesett a parkettára. A fején tenyényi duzzanat. Közli velünk, hogy már volt ilyen esete, akkor a tarkójára esett. A nevelők nevetnek, a gyerek meg borogatást kap. Reggelre, csak a nyomok látszanak. (...)

– Habparti a tűzoltók segítségével. A hab nő, a gyerekek élvezik, de mindig akad, aki nem akar közéjük menni. Ha meglátnak, elszaladnak, nehogy bevigyem őket. Nem baj, mondom én, és a habképzés után az előkészített vízsugárral kezelésbe veszem a kibiceket. A vége

ázott ürgék hada, de a végén ők is nevetnek. (...)

– Kreatív hobbitábor utolsó estéje. A nevelők előadják a Don Quijote és Dulcinea egy jelenetét. Én kaptam az öszvér szerepét, amelyben jelmezbe öltözve bevonulok Don Quijote-val, csak közben egyfolytában nevetek, olyannyira, hogy a szöveget is elfelejtem. A narrátor többször is elismétli a szövegem, de én csak nevetek. Az előadás lement, tetszett a gyerekeknek, ez volt a legfontosabb. (...)

– A tábor első napján a kislány sírdogál. Kérdésünkre elmondja, honvágya van, hiányzik az anyuka. Mobiltelefon kézbe, anya, gyere értem. A nevelők gyözködik a szülőt, ne jöjjön, nem lesz semmi baj. A gyerekek elmondjuk a másnapi programot, kap egy ujjbábut és megnyugszik. Másnap már nem akar hazamenni. A tábor végén szervezett ki mit tudon eredményesen szerepelt. (...)

– Fürdenek a gyerekek a strandon. Pár lány a partról figyel, nem akar vízbe menni. Józsi bácsi lefröcsköli őket, nagy visítás, de pár perc múlva már ők is játszanak a vízben.

– Szalonnasütés este a tábor területén, törölközőt mindenkinek kellett hozni magával. A nyársalás végén sorakozó, a tábor a vízpartra rendelik. Törölközőt és a cipőt le kellett vetni, majd ruhástól követniük kellett engem a vízbe. Teljes sötét, remek hangulat, nagy vízi csata, majd ki a vízből irány a tábor. Így is lehet örömet szerezni a gyerekeknek. (...)

– Kommandóstáborban megy a kiképzés, az akadálypálya egy része magasán a fák között halad. A táborlakó közli, neki tériszonya van, bizony oda fel nem megy! A gyerekek egymás után küzdik le az akadályokat, teljesítik a pályát. Az előbbi táborozó elbeszélgetés után közli, hogy mégis megpróbálja. Az akadálypályát végül többször sikeresen teljesítette, és nem foglalkozott a tériszonyával, csak a feladatra koncentrált.

– Tánc tábor és tűzoltótábor végzi a fel-

adatait. A tűzoltó fiúk az ablakon keresztül nézik a lányokat tánc közben és jönnek a megjegyzések. A táncos lányok figyelik a fiúkat az akadálypályán és jönnek a megjegyzések. A nevelők eldöntik, hogy egy délelőttre szerepet cseréltetnek a gyerekekkel A fiúk táncolni, a lányok akadálypályára mennek. Van meglepetés, de becsülettel teljesítik a feladatokat. Megállapították, hogy mindenki maradjon az eredeti felállásban, vagyis a kaptafánál! (...)

Sportértékek

Lóczi Miklós nyugalmazott r. alezredes

2007. után ez évben második alkalommal vezettem négy kollégánál segítségével sporttábor 38 gyermek részére.

Valószínűleg sokáig kérdés marad számomra, melyik a jobb

– ha a gyerekek átlagéletkora magasabb, és ebből adódóan az általam elképzelt megvalósítása nehezebb, mint tavaly,

– vagy kicsit fiatalabbak, jobban kezelhetőek, de éjjel egyesek zokogva a szülőket követelik, illetve haza szeretnének menni, akár az idén, majd a kollégánál anyai gondoskodásának köszönhetően másnap este tizenegy óráig minden a legnagyobb rendben legyen.

A nyitó- és zárónap kivételével összesen 13 egyéni versenyszámban mérték össze tudásukat a résztvevők, három lány és három fiú korcsoportban. Óriási élmény volt számunkra a gyerekek zömének akarata, a versenyek során tanúsított maximumra való törekvést illetően. Komoly sportértéket érő eredmények is születtek a vetélkedések során. Az eredményhirdetésekor kiosztott névre szóló díszes oklevelek, érmek és dísztárgyak, továbbá a dicséző szavak, igazi →

→ csillogást varázsoltak a gyermekek szemébe.

Nagy eredményként könyvelhető el, hogy a tábor végére mind a fegyverkezelést (légpuska), mind a vízi jártasságot (evezés) illetően komoly fejlődés volt tapasztalható minden gyermeknél, és mindkettőt nagyon élvezték. A mentőmellény hatékonyságának gyakorlatban történő megismerését követően minden csapat gyakorlását a vízben történő önkéntes landolás zárta, függetlenül az öltözettől (akár cipőben, „báli” ruházatban történjék is az).

A szalonnasütésnél spontán kialakult közös éneklés is maradandó élmény lesz valamennyiünk számára, különösen, hogy sok esetben egy tízéves fiatalember, Péter vitte a prímet, nótában és mozgásban egyaránt.

A kreatív tábor szakmai vezetésének, valamint sportolóink jelentős részének szuperaktív közreműködésének köszönhetően komoly csapatot sikerült mérni a raktárkészletekre (a tábor fővezérének bánatára), mely eredményeképpen számtalan ajándék készült, saját maguk és hozzátartozóik részére, kukacok, sárkányok, festett hűtő-mágnesek formájában.

A gyermeki őszinteséggel megfogalmazott vélemények szerint jó kis tábor volt ez, büszkeséggel töltött el bennünket, vezetőket, és segített felejteni a tíznapon áttartó, 24 órás szolgálat fáradalmait.

Könnyes búcsú

Jurkó Zoltán

A kommandós-táborban minden nap katonás fegyelemben zajlanak az események, nincs helye az érzelmeknek. Éppen ezért mindig különösen megható az utolsó nap, amikor a gyerekek könnyekkel a szemükben búcsúznak tőlünk, vezetőktől és egymástól. A korábbi napok keménysége után előtör nek belőlük – és belőlünk is – az érzelmek.

Idén kitűnt a táborozók csapa-táborból egy duci fiú, aki már tavaly is részt vett ezen a nem éppen pihentető nyaraláson. Min-

den erejét összeszedte, ugyanúgy teljesítette a feladatokat, mint a jobb kondícióban lévő társai. Búcsúzás előtt átadtunk neki egy oklevelet, mint a legkitartóbb résztvevőnek. Ezzel kiemeltük a többiek közül, hogy ők is lássák: kicsit túlsúlyosan is lehet nagyon jól teljesíteni.

A tábor kezdetekor egymásnak idegen gyerekeket láttunk, de az utolsó napokban többen is mondták, hogy életre szóló barátokra leltek egymásban.

Mindenki győzhet!

Hajdu Henrietta

Amióta én vezetem a BRDSZ-ben a sporttábort, azóta minden évben lelkes résztvevője táborunknak egy testvérpár, Éles Zoltán és Éles Gergő. Minden évben meg-

választjuk a legjobb sportolót. Éles Zoltán az előző években minden alkalommal egy kicsivel csúszott le a cím megnyeréséről. Az évek alatt sokat fejlődött mind akaratilag, mind erőnlétiileg. A 2008-as évben végre nagyon boldogok voltunk a kollégákkal, hogy átadhattuk a tábor legjobb sportolója díjat Éles Zoltánnak. A díj nagyon értékes mert a táborban nyújtott összteljesítmény értékeléséből a legjobban teljesítő gyerek kapja. Hét sportág versenyéből és számtalan vetélkedő szellemi és fizikai teljesítményével érdemelte ki. Szeretném megköszönni Balogh Máriának Tatabányáról, Benda Krisztinának és Kovács Tamásnak a táborban nyújtott kiemelkedő munkájukat.

Dunai- és habfürdőzés

Krétai Béla

Immáron kilencedik éve táboroztatom a Köztársasági Őrezred BRDSZ 2. sz. alapszervezet tagjainak gyermekeit. Az idén és a tavalyi évben Fadd-Domboriban, az azt megelőző években Kunfehértón

az azt megelőző években Kunfehértón

üdültek a gyerekek 35 fős létszámban. Ezeket az üdüéseket az alapszervezet finanszírozta. A Köztársasági Őrezrednél ez a táboroztatási módozat nagyon népszerű, mindig telt házzal megyünk nyaralni. A gyerekek örülnek egymásnak, a szülők pedig nyugodtan dolgozhatnak, hiszen tudják, hogy gazdag élményekkel térnek vissza gyermekeik és a nevelők – akik szintén az alapszervezetből kerülnek ki – felelősségteljesen, mintha minden gyermek a sajátjuk lenne vigyáznak rájuk.

Mint táborvezető elmondhatom, minden évben más és más, érdekesebb élmények történtek a tábor életében. Csapatokat alakítunk ki, amelyek egymás között vetélkednek, sportversenyeket szervezünk, a legjobbkat díjakat, jutalmakat kapnak. Imádják a gyerekek az éjszakai fürdőzést a Duna holtágában, és kiváltképpen szeretik a tolna megyei tűzoltóság által szervezett habfürdőzést, valamint a késő estig tartó diszkózást is. A sokévi táborvezetői gyakorlatom során tapasztalhattam, hogy a gyermekek szeretnek ismerkedni egymással, új barátságok alakulnak ki és régiiek válnak szorosabbá, vagy itt következik be az első nagy szerelem.

A táboroztatáskor természetesen a gyermekek étkeztetése alapvető feladat, amelyről nem tudok másképpen nyilatkozni, mint, hogy kifogástalan és kitűnő. A konyhai személyzettel remek kapcsolatot alakítottunk ki, akik mindent megtettek és megtesznek annak érdekében, hogy jó ételek kerüljenek az asztalra, és ha a gyermekeknek ízlett, akkor repetázhattak is.

A felszabadult, remek hangulatú táborozást a gyermekek műsoros zárónappal fejezik be, ahol a táborvezetőjét és a többi nevelőt figurázzák ki, és ezzel bennünket is jól megnevettetnek, amelyre mi évek múlva is szívesen emlékezünk. Ezúton szeretnék köszönetet mondani a BRDSZ kezelésében és használatában lévő Fadd-Dombori üdülő vezetőjének, valamint a BRDSZ 2. sz. alapszervezetének, vezetőségének és azon aktív tagjainak, akik a gyermekek nyári élményeit felejthetlenné tették.

Ilyen jó még nem volt

Jurásné Pongrácz Katalin

Az idei évben játszóházasok voltunk, azaz délelőtként az „alkotóházban” tevékenykedtünk: agyagoztunk, batikoltunk, gyöngyöt fűztünk és szóttunk, szalmafonatot készítettünk. Az időjárás kedvező volt, sokat strandoltunk, játszottunk a vízben. A délutáni órákban – csapatverseny keretében – lekvárt főztünk, activityztünk, számháborúztunk, ügyességi játékokat játszottunk, szalonnát sütöttünk, éjszaka – a tábor megtámadó –, papírmedvéket kerestünk. Az estébe nyúló játékok után nagy felüdülést jelentett a közös éjszakai fürdőzés.

Sok nevetésre adott alkalmat a Mit érdekel az a bűnös...?-játék, amikor a táborlakók közösen találták ki a teljesítő feladatot a holmiját elhagyó személynek, legyen az gyermek vagy nevelő, hogy az illető visszakaphassa a zalogba került ruháját, törölközőjét, esetleg mobiltelefonját, pénztárcáját.

Harmadik alkalommal táboroztattunk gyermekeket Mátyás István kollégámmal és barátommal, akivel megállapítottuk, hogy ilyen jó csapatunk még nem volt. Magatartási probléma egyáltalán nem volt senkivel, a játékokba – a vegyes korosztály ellenére – be tudtuk vonni a táborozók apraját-nagyját. Nekünk régi és új nevelőknek azt hiszem a legnagyobb öröm az volt, amikor a hazautazáskor a „gyermekeink” úgy váltak el tőlünk, hogy jövőre is szeretnének velünk táborozni.

SEREGET ALKOTNAK, TÁNCOLNAK, FONNAK

**Zászlórablás nappal,
tábortűz este**

Épp a reggelivel küzdenek a srácok, amikor betoppanok Domboriba, hogy végre testközelből élhessek át néhány órát abból a millióból, amit úgy hívnak, nyári tábor. De nem ám csak úgy szimplán, az itt lévők keményen ízelítőt kapnak abból, mi is az a kreativitás, milyen érzés, ha az emberfia, még ha általános iskolás is, tudatosan alkot valamit. Mondjuk egy gyöngysort. Vagy kosarat, táncfigurát. Esetleg menetoszlopot.

Elképzeltem gyakran, amióta a BRDSZ táboroztat, milyen is lehet ez a nyári programsorozat, ahol néhány pedagógus, BRDSZ-aktivista és szülő kigondolja, mivel tölthetnék a nebulók kellemesen és hasznosan az idejüket a szülői háztól távol. Gondolataim és a valóság köszönő viszonyban sincsenek egymással.

Barátságos alaphang

Kereselek **Kovács Józsefet**, aki „minden táborok” főparancsnoka, egész nyárra erre a posztra delegálták ide az érdekvédők, akiktől azt hallottam, „a feladat direktre Józsinak való”. Az útba igazítani szándékozók kis bizonytalansága az azonnali szertefoszlik, amint bejön a képbe a főnök.

– Gyere, legalább igyál egy teát – fogad vendéglátóan a köszönésváltás után, így aztán együtt lépdelünk a terasz felé, ahol minden étkezéshez megterítenek. Csak amikor odaérünk, mondom, hogy bocss, de csinálnék néhány képet. Lezöttyen reggelizni, én pedig kattogtatok. Később kiderül, elhamarkodottan.

Rekvirálok egy teának való bögrét, töltek bele némi cukros innivalót, aztán eszembe jut, jó lenne még a hivatalos programok beindulás előtt szétnézni a „körletek” környékén is. Arrafelé indulok, ahol – a sportpálya mellett – sátrakat, és hadfinak tetsző kiskamaszokat láttam befelé ott bóklászni. Nem tévedek, ez a kommandós tábor sátorerdős fennhatósági területe. Már messziről észreveszem, hogy az egyik kissrác harsány Igen, uram! kiáltással nyugtáz egy neki

szóló kérést vagy inkább utasítást, majd szabályosra hajló mozdulattal fordul meg, és igyekszik a dolgára.

– Ez amolyan mini katonaság, itt ez a módi – magyarázza **Jurkó Zoltán** zászlós, táborparancsnok, s kollégája, **Ágoston Tibor** zászlós (mind a ketten az ORFK Készenléti Rendőrség Terrorelhárító Szolgálat Sólyom bevetési alosztályának kommandósai) azonnal ki is egészíti mondandóját: – Az alakítás az alapja annak, hogy a srácok aztán a tanultakat fegyelmezetten végre tudják hajtani – mondja, majd a közelében, feltehetően rá váró sihedert magához inti. – Na, fiam, el tudja-e mondani az újságíró úrnak a kommandós indulót?

A kissrác elkezd, hangja először elfogódott, majd, remélem biztató pillantásaim hatására is, mind erőteljesebb. Kívülről fújna, de Ágoston kisparancsnok félbeszakítja, s időközben odajövő társaival együtt arra kéri, jegyezzék le egy papírra azt a néhány strófát. Ígérik, hogy később csapaterőben elő is adják. Úgy is lesz.

Meghallgatom még a felnőtt kiképzők elképzeléseit a sulisok jó értelemben vett átférférfálásáról, s mind a hárman egyöntetűen azt mondják, hasznukra válik a kiskamaszoknak a kiképzés, amire egyébként ők maguk áhítoznak, s teljes szívvel-lélekkel teljesítenek is.

– Pedig van büntetés is, mégpedig kollektív – avat be újabb titokba Jurkó Zoltán. – Ha bárki nem megfelelően teljesíti a feladatot, sarkosabban fogalmazva a parancsot, az retorzióval jár. Hol egy kis futás vagy fekvőtámasz, a lényeg az: egy srác hibája miatt mindenkinek teljesítenie kell. Ennél fogva értelemszerűen maguk ügyelnek rá legjobban, hogy mindenki egyformán húzzon.

Egy szuszra ennyi egyelőre elegendő, időt kérek, hogy másfelé is elkeveredhessek, de „fenyegetem” őket, visszatérek.

**Vesszőnyaláb
és dramaturgia**

Az előadóterem sarkához óvakodok, ahol korábban már láttam, komoly ké-

szülődés folyik. Többen ülnek körbe egy asztalt, és mindenféle érdekes kellék közül válogathatnak. Mire odaérek, már legtöbbjüknek megvan a kosár alapja.

– Most gyorsan kell dolgozni, mert száraz az anyag (a kosárvessző). Mutatom, most jön a legnehezebb része. Ahol kiállnak a vesszővégek, oda jelölő pálcákat teszünk, mégpedig három köz, jelölő pálcá, három köz, jelölő pálcá, és így tovább... – sorolja szaporán a teendőket **Skoda Noémi**.

Észreveszi, hogy feszülten figyelek, úgyhogy érezhetően már nekem is magyaráz, hátha lecsapódik valami a szakszövegből. Aztán, amikor megkérdezem, ki a legügyesebb, Zsoltra mutat. A 14 éves fiatalember látványosan előrébb tart társainál, no persze kiderül, már tavaly is itt edződött, és az átlagosnál jobb az adottságai, egészen kiváló a kézügyessége. A fiú elkezd mesélni magáról, szépen kezdünk belemelegedni a beszélgetésbe, amikor egyszer csak kiderül, az olvasóknak semmit sem árulhatunk el róla, mert... jogosulatlan adatkezelést követnének el. Hiába, a kiskorú csak szülője jóváhagyásával hozhat magáról nyilvánosságra bármit, és a szülők, ugye... nincsenek velük.

Ezt **Zaláné Csatári Ildikó** pszichológustól tudom meg, aki a kosárfonó tábor vezetője. Egyébként a Csibész Gyermek-

jóléti Központ által patronált 33 gyerekkel érkeztek a BRDSZ Tolna megyei Fadd-Domboriban lévő bázisára, tíz nebuló a kommandós létre szavazott, a többiek mással töltik az idejüket.

Megtudom, hogy természetesen nemcsak kosárfonásra vannak a gyerekek ítéltetve, hanem mindenféle közösségi ügyességi játékokkal is elfoglalják magukat. Nagyon fontosnak tartják a csapatkohézió kialakítását, erősítését, a helyes viselkedési formák, például a kérem, köszönöm használatának rögzítését, de az esténkénti kötetlen beszélgetéseket is.

– A gyerekek dönthetnek, hogy diszko legyen vacsora után vagy a minden csoport előad valamit a többiek örömeire lényegű játék, amelyet szintén nagyon élveznek. Hangsúlyozom, ez nem versengés, sőt, az a jó, ha merünk önmagunkon is nevetni – fogalmaz meg lényeges elemeket a célkitűzésekből a vezető pedagógus.

Legalább ennyire lényegesnek nevezi a hagyományőrzésen alapuló, népzenei történet közös táncolást vagy a gyerekek számára igen kedvelt hip-hop-ot ami a tábor végére az egyik legkedveltebb elfoglaltságává válik a gyerekeknek, és a további komoly érv mellette: sikerélményt biztosít számukra, ami nagyon-nagyon fontos Zaláné Csatári Ildikó sze-

rint. A táborvezető kérte, lapunkban is adjunk hangot a köszönetnek, amiért **dr. Bárdos Judit** főtájkár engedélyével gyermekeik itt lehetnek már második alkalommal.

Jack, a legnagyobb hip-hop sztár

Szép dolgok ezek, de az elkövetkezőekben szembesülök vele, ha valakit nem a kommandós lét mételyezett meg, nem vált bős kosárfonóvá vagy a kézimunka rabjává a srácok közül, az elvult hip-hopos lett.

Az feltehetően az én alulkultúráltságom, hogy nem tudom a tánc örületét idevarázsoló **Jack** polgári nevét, amely tényről kiderül, semmi jelentősége, de magát a fickót nem ismerni... hallatlan. Kétségtelen, ahogy nézem az állítólag igencsak népszerű, legfeljebb a húszas évei elején járó fiatalembert, bizonyára nem csontok vannak a testében, hanem valamiféle gumi szerkezet nem engedi összeesni a hihetetlenül hajlékony izomzatot. Az ütemre jobbra-balra, közben flikk-flakkoló csavart mozdulatokkal operáló koreográfia megizzasztja, ám mindezek ellenére széles mosolyra is ingerli elsősorban a kiscsajokot, bár Jack szerint, akivel a szünetben sikerül pár szót váltani, egy fiú mozog úgy, mint ha mindig ezt csinálta volna.

– Reggelente velem van torna, úgyhogy minden nap hamar kezdünk, és már szépen haladnak az én világomba való tekintéssel – ad kifejezést nyilvánvaló örömeinek a fiatalember, aki kifejti: az a jó az egészben, úgy általában is, hogy ez neki nem meló, hisz minden percét mérhetetlenül élvezzi. – Mint mindenütt, itt is van egy-két fiatal, akiből bármi lehet, még hip-hop sztár is, 8-10 egészen jó, a többiek meg csak úgy elugrabugrálnak, de a mozgás már önmagában is egészséges, így hasznos is – folytatja a helyzetismertetést.

Több helyen, a III. és a XVIII. kerületben is ad órákat Budapesten a „tanár úr”, hétfőtől péntekig állandóan be van fogva. – Szerencsére, mondja, aztán visszatér az övéihez, és olyanokat mutat... Profi, mert persze azt is látja, hogy fényképezem.

A legjobb kommandós

Kiképzői egyértelműen a 12 esztendő **Luter Balázst** tartják a csapat legkiemelkedőbb „harcosának”. A csepeli fiú Budapesten, a pesterzsébeti Nagy László Általános Iskola és Gimnázium tanulója, s már nem először táborlakó. Amikor arról kérdezem, van-e rendvédelmi dolgozó a családban, nem lepődöm meg, hogy bólint:

– Az apukám nyomozó volt a III. Kerületi Rendőrkapitányságon, de most már nyugdíjas – közli magától értetődő természetességgel. – Anyukám meg Erzsébeten, a kapitányságon szabálysértési előadó – folytatja. – Egy testvérem van, ő lány és 17 éves. – Ja, és anyu persze BRDSZ-es – teszi hozzá úgy, nehogy valami fontosat elfelejtsen.

Arra a felvetésre, hogy vajon van-e számára kedvenc része a felkészítésnek, meglepetésemre azt feleli: az akadálypálya. – Az nagyon jó! – közli határozottan, s most már egy kis csibészes félmosolyt is felfedezek a szája sarkában. Hozzáteszi, az erősítés sem árt, s nem fut el egy kis fekvőtámasz elöl sem, amiből 20–25-öt is képes legyűrni. Az iskoláról szót kerítve sem biggyeszi le az ajkát, a nyolc osztályos gimiben az irodalom, az angol és a történelem megy jól neki. Látom, a kiképzők legszívesebben megsimogatnák a buksiját, ehelyett, miután megköszöntem a beszélgetést, Leléphet! vezényszóval búcsúznak tőle, amit abszolút természetesnek vesz, és hogy is felehetne: Igen, uram!, majd távozik. Ez a kis srác komoly, érti és tudja, miről van szó, de ennek megfelelően viselkedik is, ezt állítják róla a parancsnokok.

→ Saját zászlók, lobogók

Csupa rohanás ez a délelőtt, és igyekezni kell, a kézműveseknél még nem jártam. Naná, mert „elbújtak” a faházak közötti ping-pongteremben, én legalább is így ismertem meg a helyiséget a 90-es évekbeli nyaralásaimkor. Most asztalok és padok vannak odabenn, és sok-sok gyerek, egy-két felnőtt társaságában. És mindenki csinál valamit. Én pár képet, s csak aztán beszélgetek.

– Ügyesek – erősíti meg feltételezésemet a rengeteg produkcióra mutató **Jurásné Pongrácz Katalin**. – Itt mindent csinálhatunk, amihez a gyerekeknek kedve van, de ez nem minden. Ezen kívül számos más, izgalmas programot találunk ki, és teljesítünk együtt, igaz? – kérdezi a körülötte lévőket, akik lelkesen értenek vele egyet.

S hogy mik lennének ezek a feledhetetlen események, erre is hosszas ideig tartó, kaotikus egyvelegű választ kapok:

– Röplabdázunk, lekvárt főzünk, mocsárjárunk, kötelet húzunk, fürdünk, és még ezer dolgot csinálunk – zárja rövidre a végtelennek tetsző foglalatosságok sorát az eredendően gyógypedagógus, amúgy pedig az ORFK Repülőtéri Rendőr-igazgatóságán szolgáló bűnügyi nyomozó, akinek érezhető tekintélye van a sihederek körében.

Mutat még tényleg mívés készítményeket, s sorra bök rá a gyerekekre, ezt ő találta ki, azt ő készítette, amazt ő alkototta... közben sorra hozzák a büszkeségeiket, a zászlókat.

– Nem is zászlók ezek, hanem lobogók – világosítanak fel majdnem sértődötten.

Minden kisebb csapatnak van sajátja, és igencsak büszkék rá. Elárulják, tábor szerte már szinte hagyományos erőmérő, ki tudja elorozni a másik ékességét. A legnagyobb mellényük, szerintük alaptalanul, a kommandósoknak van, pedig tavaly éppen tőlük hozták el a zászlót.

– Volt is némi sírás-rívás a keményeknél – világosít fel Jurásné, úgyhogy visszavágni készülnek, de a kézművesek sem restek. Minden bizonnyal központi probléma volt az ütközet mibenléte, amelynek kimeneteléről nem kaptunk értesítést.

Ez a lényege a hozzáállásnak, amelyet a délelőtti kiképzés során **Fonbank Ro-**

land főhadnagy próbál a kommandós palántákba plántálni. A XXII. kerületi Rendőrkapitányság őr-járőr alosztályának vezetője az oszlopba rendeződéstől a sorfalalkotáson át a túszedésig többféle helyzet megoldásába avatja be „beosztottait”.

Az ellenség az ellenség

Negyvenhárom gyerek van, két szakasz, egyenként három-három rajjal, és minden egységnek parancsnoka van. A rendőrtiszt a srácok elé lép, figyelmet kér, mit kér, parancsol, aztán ő is irányba fordul, két karját függőlegesen, kissé felfelé tartva, maga elé emeli.

– Mögöttem... kétsoros oszlopban... sorakozó! – kiáltja, hogy megmutassa, így kell kiadni az utasítást, aztán figyelni, hogy a „katonák” gyorsan és pontosan végre is hajtsák azt.

A két szakasz-parancsnokot magához rendeli – egyikük, amint megtudom, szándékosan, egy szőke, ám nem is annyira törekeny, sőt, inkább nagyon is határozott kislány –, és elgyakoroltatja velük, majd az egész egységgel a kívánt mozdulatokat. Időbe telik, amíg viszonylag frapánsan működik a dolog, s ami ezután jön, sokkal izgalmasabb az előzőnél.

A szakaszok egy-egysoros oszlopba rendeződnek, és megpróbálják a rajtuk áttörni akaró ellenséget – ezek most a felnőtt parancsnokok – megakadályozni szándékuk véghez vitelében.

– A szakaszparancsnok nemcsak szájjal, beszéddel irányít – magyaráz heves indulattal a főhadnagy, miután megakasztotta a gyakorlást, hogy kellően felmenjen az adrenalinszint –, mert az ellenséggel folytatott harc hevében nem hallják meg. Ugorjon oda, és nyomja arébb az emberét, ahol látja, hogy szükség van rá. A fülébe kiabáljon, ha kell, hogy értse, mit akar. Az nem fordulhat elő, hogy az ellenség áttörjön, igaz? – üvölti végül, mire a válasz szintén magas decibellel: – Nem, uram! Az nem fordulhat elő!

A kiképzés még akkor is tartott, amikor kigördültem a táborkapun. Kedves Szülők! A jó hírem az, hogy elégedetlen gyerekekkel nem találkoztam.

**Szöveg és kép:
CSÁSZÁR KÁLMÁN**

TILTAKOZOTT A BRDSZ A KITOLÁS ELLEN

Jó munkáért büntetés

Dr. Bárdos Judit aláírásával közleményben foglalt állást a BRDSZ a katasztrófavédelem közalkalmazottai megalázó fizetésrendezésükkel kapcsolatban. A dokumentum tényként megállapítja, hogy július első napjaiban az érintettek valóban kézhez kapták januártól esedékes béremelésüket, s ekkor tapasztalták, hogy annak mértéke arcpirítóan alacsony. Ez a béremelés nem biztosítja a kormányzat által ígért reálkereset megőrzését, ellenkezőleg, a közalkalmazotti állomány több mint 95 százalékának egyoldalúan csökkentették a havi illetménykiegészítését. Ők úgy érzik, büntetésben vannak, fogalmaznak a szerzők, az érdekvédők, majd így folytatják:

A bértárgyalásokat az akkori ÖTM-ben kezdte meg a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete, ahol márciusig nem ismerték a béremelés végrehajtására vonatkozó OKÉT-megállapodás részleteit. Államtitkári szinten jelezték, hogy pluszforrás bevonása nélkül, példátlan módon, bizonyosan jóval a reálkereseti szint alatti béremelés valósulhat meg a katasztrófavédelem területén. A kormányzat átalakítása is negatív hatással volt a bértárgyalásokra. Hosszabb ideig nem volt döntésre jogosult vezető, így júniusban a költségvetés által biztosított kevesebb, mint három százalékos keresetnövekedést jelentő bértábla emelést hajtottak végre az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságon.

Érthetetlen és elfogadhatatlan a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete számára a tény, hogy minél jobban teljesít valaki, annál kevesebb százalékos béremelést kap, s érthetetlen, hogy MIÉRT KELL azonos munka-helyeken az állománycsoportok között további feszültséget gerjeszteni.

- kcs -

ALÁÍRTÁK

Megállapodás született

A rendőrség és határőrség 2008. január 1-jével végrehajtott integrációjával az új szervezetben a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ) és a Független Rendőrszakszervezet (FRSZ) mellett rendőrségi szinten reprezentativitást szerzett a Rendészeti Védegylet (RV) is, amely az integrációt megelőzően a határőrség állományának érdekvédelmét látta el. A kialakult helyzet indokoltá tette, hogy a szolgálati törvényben a munkáltató számára előírt együttműködési és az érdekképviseleti szervek működéséhez a feltételbiztosítási-kötelezettség úgy valósuljon meg, hogy az minden érdekelt fél számára megfeleljen és minden érdekképviselet számára azonos színvonalon biztosított legyen. Ezért kidolgozták és körültekintő, több fordulás egyeztetés után elfogadták az érintett szakszervezetek, valamint a rendőrségi vezetők is azt az együttműködési megállapodást, amelyet július 30-án aláírtak.

A megállapodásban rögzítették az általános kötelezettségek és a kölcsönös támogatások formáit, az ORFK érdekegyeztetési rendszerét, a tájékoztatás és információcsere formáit, valamint a szakszervezetek működésének biztosításához a munkáltató által vállalt kötelezettségeket (helyiségek használata, technikai eszköz és gépjármű ellátás, a tagdíjak levonásának rendje, a munkaidő-kedvezmény biztosítása és igénybevétele, a taglétszám nyilvántartása, a munkaidő-kedvezmény elszámolása és megváltása).

A megállapodás hatálya az ORFK-ra és a reprezentatív szakszervezetekre terjed ki, amelyhez csatlakozhatnak a rendőrség más, önálló munkáltatói joggal rendelkező szervei és szakszervezetei is, amennyiben a benne foglaltakat magukra nézve kötelezettséggé elfogadják.

EGY ORSZÁGOS FELMÉRÉS MARGÓJÁRA

Igazi reprezentativitás

Végre megszületett a reprezentativitást megállapító bizottság jelentése, amely a BRDSZ számára a mindannyiunk által várt eredményt hozta, annak ellenére, hogy a működési területükön a legutóbbi reprezentativitást mérő közalkalmazotti tanács-választás óta még két újabb szakszervezet lépett a ringbe a közalkalmazottak érdekvédőjeként.

Az eredmény egyértelműen jelzi, hogy a BRDSZ képviseli szám szerint is a legtöbb közalkalmazottat a rendőrség területén, valamint ha hozzáadjuk a több mint 9000 hivatásost is, akkor elmondhatjuk, hogy a BRDSZ a legnagyobb szakszervezet e területen, amelyet természetesen az ORFK, a minisztérium és a kormány is elismer, véleményét, javaslatát mint többségi véleményt figyelembe kell, hogy vegye. Ez azt jelenti, hogy a BRDSZ-t sem a hivatásos, sem a közalkalmazottak anyagi, szociális és kulturális, valamint élet- és munkakörülményeit érintő jogaik tekintetében a munkáltatók nem kerülhetik meg.

Most idézzünk a reprezentativitást megállapító bizottság jelentéséből:

„A Kjt. hatálya alá tartozó munkáltatóknál működő szakszervezetek reprezentativitásának megállapításáról szóló 48/2005. (III. 23.) korm. r. (a továbbiakban: R) 4. § (1) bekezdése alapján a közalkalmazotti szférában tevékenységet kifejtő szakszervezetek reprezentativitását, a Szociális és Munkaügyi Minisztériumba beérkezett jelentéseket alapul véve, a Kjt. 9. § (3) és (4) bekezdéseiben foglaltakat figyelembe véve, 2008. március 31-jei hatállyal az alábbiakban állapítja meg:

1. A Kjt. 9. §

(4) bekezdése alapján országos szinten reprezentatív országos szakszervezeti szövetség (konföderáció) Szakszervezetek Együttműködési Fóruma – Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés Unió (SZEFE-ÉSZT Unió)”

A BRDSZ ennek a szakszervezeti konföderációnak a tagszervezete, amely országos szinten egyedül reprezentatív a közel 100 000 szakszervezeti taggal.

A felsorolásból (lásd 1. táblázat) – amely nem tartalmazza a jelentés összes TEÁOR-számát – megállapítható, hogy a BRDSZ, mint ágazati szakszervezet, több helyen egyedül reprezentatív.

A jelentés szerint a közszférában foglalkoztatott több mint 500 000 közalkalmazottat érintően az ágazati (szakmai) szakszervezetek, szakszervezeti szövetségek közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjainak összesítése alapján a BRDSZ országos szinten a rangsorban az előkelő 9. helyre került.

Most minden kommentár nélkül idézzük az RMB jelentéséből. Az adatok magukért beszélnek! (lásd 2. táblázat)

Természetesen a sor nem teljes, mert az oktatás – rendőr-szakközépiskolák, Rendőrtiszti Főiskola – és a tűzvédelem területén foglalkoztatott közalkalmazottak között is vannak tagjaink.

Követendő példa a Köztársasági Őrezred több mint 65 százalékos szervezethez. Végső konklúzióként megállapítható, hogy a szervezethez van mit javítani. Meg kell győzni azokat a szakszervezeteken kívüli munka-vállalókat, közalkalmazottat és hivatásosokat arról, hogy érdekeiknek egyik legfontosabb és leghatékonyabb közvetítője az a szakszervezet, amelynek „súlya” van, véleményére, javaslatára az illetékesek odafigyelnek. Ezt nem a hangoskodás decibelereje, az asztalcsapdosás mértéke, a médiában történő önmutogató szereplés sűrűsége határozza meg, hanem a kitarító, érvelni tudó, a szakmaiság és a realitás talaján álló szakszervezetek tudják elérni.

Dr. Zachar Kálmán

1. táblázat

2. A Kjt. 9. § (3) bekezdése alapján ágazatban reprezentatív ágazati szakszervezet

...842 Társadalmi közszolgáltatás alágazat:

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

8422 Honvédelem szakágazat:

Honvédségi Dolgozók Szakszervezete (HODOSZ)

842260 Polgári védelmi tevékenység

Polgári Védelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége (PVDÉSZ)

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

842350 Igazságügyi szakértői tevékenység

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

8424 Közbiztonság, közrend szakágazat:

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

842410 Közbiztonság, közrend szakigazgatása

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

842420 Rendőrségi tevékenység

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

842430 Köztársasági őrezredi tevékenység

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ)

A május-júniusi keresztrejtvényünk megfejtése: **Oedipus a zsarnok, Schulwerk, Carmina Burana**

Május-júniusi számunk nyertesei: **Gyenis-Takács Annamária Baja, Bíró Krisztina Nyírbátor, Dr.Tóth Ferenc Budapest**

A keresztrejtvény megfejtői között 3 darab vásárlási utalványt sorsoltunk ki. Beküldés postai levelezőlapon. Beküldési határidő: 2008. szeptember 10. Cím: BRDSZ Központi Iroda 1903 Budapest Pf. 314

T-MA

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete lapja

1903. Budapest, Pf. 314.

Budapest, X. Kerepesi út 47-49.
Tel.: (1) 432-7300/26790 vagy 26791

E-mail: brdsz@brdsz.hu
www.brdsz.hu

Tördelőszerkesztő: **Czita Károly**
Olvasószerkesztő: **Pintér Melinda**
Főszerkesztő: **dr. Dura László**
Felelős kiadó: **dr. Bárdos Judit**
Szerkesztőség: 1068 Bp., Benczúr u. 45.
Telefon, fax: (1) 338-4059

Federico García Lorca

* DEL-INDIAI NÉP	SZÜRKES SZÍNŰ FEM	RESZÉDET MÁS TÉMARA IRÁNYÍT	FOLYÓ SPANY.	EBBEN AZ I-RÁNYBAN	RÉSZBEN RÁOSZT!	DEUTERON	EGYKORI HON	FELE TÚZEL	... CRO-CE-FI-RENZEI TEMPLOM	RÓMAI 1	NYOMÓRÚD	MOTOR-ALKAT-RÉS	*
MŰVE													T
JÓVA-HAGYÓ						TEST-RÉS				... JÜRGENS SÁNGOL-BÉLYEGEZ			
AZ AUTÓ LELKE					TÖLGY-GOLYÓ NÉMÉT SZINESZ								IRÁSTU-DATLAN
TESSEK-LÁM!			TOVA-KERGETŐ EGYFAJ-TA VADÁSZ						GERMÁN VIZISTEN HORGAS RÚD				
FALBAN VAN!	RÁDIUM VEGYJELE HUNOR FIVERE			AMERIKAI SZAB-VÁNY LAKÁJ					KOLUMBI-AI PENZ EZEN A HELYEN				
* ÚJBÓL LÓVAT VERSE-NYEN INDIÓ							TAN-INTÉZET FEHÉR ARCÚ						
KIVÉGEZ-TEK											A BOLT-BAN VAN! VÍZ-NÖVÉNY		
LÜGMA-RADEK!		NORMA ... FILM LÁSZLÓ-ANGOLUL				VÉGZE-TES OKORI NÉP						FARAD	TECA
TASZÍ-TÁS					TILTA-KOZÁS IDEGEN ALIZ								
LATIN HÁRMAS				MONDAT-RÉS ELES ELMEJÜ						SÉRÜLES ... JÁNOS (NAGYOT-MONDO)			
HATÁRO-ZOTT NÉVELŐ	SOMOGYI HELYSÉG INDOK							SÓHAJ MŰLÁSÁT ÓRA JELZI			RÉS ZRÉSZE! MAGÁHOZ SZOLIT		
EVSZAK			UDVARON LEVŐ NUMERO						KIVÁN SZÜRKE FEM				
DEL-AMERIKAI FOLYÓ							NŐI NÉV-BECÉZVE KELET-RÖVIDEN						
* KÖTETE													*

2. táblázat

Ágazati (szakmai) szakszervezetek, szakszervezeti szövetségek közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjainak összesítése a TEÁOR 2008 ágazati, illetve államháztartási szakágazati rend szerinti csoportosításban

könföderáció / ágazati szakszervezet	taglétszám (fő)	szervezettség (%)
8424 Közbiztonság, közrend Közalkalmazotti létszám: 9020		
SZEF Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete	2 585	28,66
LIGA Független Rendőrszakszervezet	666	7,38
LIGA Rendészeti Védegylet	492	5,45
Munkástanácsok Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete	95	1,05
Mindösszesen:	3 838	42,55
842410 Közbiztonság, közrend szakigazgatása Közalkalmazotti létszám: 64		
SZEF Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete	36	56,25
Mindösszesen:	36	56,25
842420 Rendőrségi tevékenység Közalkalmazotti létszám: 8615		
SZEF Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete	2 367	27,48
LIGA Független Rendőrszakszervezet	666	7,73
LIGA Rendészeti Védegylet	492	5,71
Munkástanácsok Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete	95	1,10
Mindösszesen:	3 620	42,02
842430 Köztársasági őrezredi tevékenység Közalkalmazotti létszám: 279		
SZEF Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete	182	65,23
Mindösszesen:	182	65,23

FŐZŐVERSENY **a BRDSZ-főszakácsa cím** **elnyeréséért** **2008. szeptember 13-án**

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének Intézőbizottsága
főzőversenyt hirdet
az alapszervezetek részére, immár második alkalommal.

Célunk a kapcsolatépítés az alapszervezetek között,
valamint a tájjellegű ételek megismerése.

A versenyt a Fadd-Domboriban, a BRDSZ üdülőben szervezzük meg.
A csapatok egy-egy „főszakács” valamint két segítő „kukta” részvételével indulhatnak.

Kategóriák:

levesek
pörköltök
halételek

Jelentkezni augusztus közepéig lehetett

A főzéshez szükséges nyersanyagot mindenki saját maga szerzi be, a BRDSZ – számla ellenében – 20 adag elkészítését támogatja adagonként 600 forinttal

A nevező csapatoktól főként tájjellegű ételek elkészítését várjuk

A részvétel feltétele a BRDSZ-tagság, az elkészített ételeket háromfős zsűri bírálja el

A főzéshez tűzifát igény szerint biztosítunk, minden más, ahhoz szükséges eszközről a csapatok maguk gondoskodnak

Díjazás

A nyertes szakács elnyeri a BRDSZ Főszakácsa címet, amelyet egy évig viselhet, illetve a következő főzőverseny alkalmával megvédheti címét.

A ismét lesznek focimeccsek.

A legjobb csapat elnyeri a BRDSZ Labdarúgó Vándor Kupát.

TOMBOLA is lesz!

Fellépő művészek:

Peller Anna énekesnő, a Bon-Bon együttes
Élőzene éjfélig